

които идвали въ царския палатъ за хлѣбъ. Когато всичкиятъ хлѣбъ се свършилъ и нѣмало вече пари да купуватъ, царкинята си продала всичкитѣ окрашения и брилянти и съ тѣзи пари купила хлѣбъ. Тя дала всичко, каквото имала и станала проста, бѣдна мома, която нѣмала ни копринени обуца, ни копринени рокли ни богатъ палатъ. И всички, които и се кланяли за нейната красота, богатство и умъ, сега я забравили. Но когато тя стояла веднажъ на балкона и давала хлѣбъ на гладнитѣ, нѣкой тихо се допрѣлъ до нейнитѣ крака. И тя видѣла малкия човѣкъ съ голѣмата гърбица, който стоялъ прѣдъ нея на колѣни и ѝ казвалъ :

„Азъ се кланямъ на твоего добро, много добро сърце!“

Прѣведе отъ руски *М. Натранова.*